

เทศน์อบรมฆราวาส

งานพระราชทานเพลิงศพ รศ.รท.หญิง จินตนา พึ่งละอ

ณ วัดกลางราชวรวิหาร อ.เมือง สมุทรปราการ

เมื่อบ่ายวันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

จะเป็นอย่างนี้ด้วยกัน

วันนี้เป็นวันที่พี่น้องทั้งหลายที่มาในงานนี้จะได้พิจารณาทั่วถึงกัน เพราะความเป็นเช่นนี้ จะมีทุกรูปทุกนาม ไม่มีเว้นแม้รายเดียว ว่าเกิดแล้วต้องตาย เป็นคู่เคียงกันมาตั้งแต่วันเกิด วันตายมันถ้ายรูปติดตัวมาตลอด จนกระทั่งวาระสุดท้ายก็ตาย เวลาใช้ชีวิตอยู่อย่าได้พากันเพลิดเพลิน จนเกินเนื้อเกินตัว เป็นเรื่องของกิเลสหลอกคนให้ลุ่มหลงหนักมากขึ้น ๆ ทางที่จะไปข้างหน้าก็ปิดตันอันตู้ไปหมด หาทางเบิกกว้างให้เป็นความสงบร่มเย็นแก่ใจดวงที่สมบุกสมบัน ซึ่งเป็นนันทองเทียนนี้ไม่ได้

วันนี้อาจารย์จินตนา ซึ่งเป็นผู้ใจบุญมาตั้งแต่กาลไหน ๆ ก็ได้ล่วงลับไปแล้ว วันนี้จะได้ปลงศพพรากซากศพ ให้พี่น้องทั้งหลายได้ปลงธรรมสังเวชทั่วถึงกัน ไม่มีใครยิ่งหย่อนต่างกัน เรื่องสภาพเช่นนี้มีอยู่กับทุกคน ต่างกันแต่เพียงว่าก่อนหรือหลังเท่านั้น เมื่อมีชีวิตอยู่ อย่าได้พากันเพลิดเพลินจนเกินเนื้อเกินตัว เวลาตายจะคว้ออะไรไม่ทัน สุดท้ายก็ได้ตั้งแต่สิ่งที่เราเพลิดเพลินรื่นเร้งไม่รู้เนื้อรู้ตัวนั้นแล จะย้อนเป็นไฟมาเผาเราในภพชาติต่าง ๆ

สิ่งเหล่านี้ส่วนมากมักจะมีแต่ความเพลิดเพลินรื่นเร้ง หลงม गयाไปตามกิเลส ที่ชักจูงไป ลากเซ็นไป เราไม่รู้ตัว แต่พอรู้ตัวก็สายไปเสียแล้ว เกิดขึ้นมาก็เป็นรูปมนุษย์เกิดเฉย ๆ ก็อยู่กับมนุษย์เขาทั่ว ๆ ไป แต่ศีลธรรมที่เป็นเครื่องจุดลากจิตใจ ให้มีความอบอุ่นนั้นไม่มี มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย เพราะกิเลสหลอกกลางตมตุน ให้เพลิดให้เพลิน ให้รื่นให้เร้ง ประหนึ่งว่าโลกเขาตายทั้งโลก จะเหลือแต่เราคนเดียวไม่ตาย อายุของเราจะอยู่ค้ำฟ้า ทั้งที่โลกทั้งหลายตายกันทั้งนั้น นี้จะเป็นความเสียทำเสียที ของบุคคลที่ลุ่มหลงจนเกินเนื้อเกินตัว

วันนี้เป็นวันที่ควรจะได้ปลงธรรมสังเวชด้วยกัน จะเป็นอย่างนี้ด้วยกันหมดทุกรูปทุกนาม เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ท่านว่ามรณกรรม คือเรื่องความตายนี้ ไม่มีว่าสูงว่าต่ำ ว่าให้เกียรติผู้ใด เป็นหลักความจริง เกิดแล้วต้องตาย เป็นแต่เพียงว่าก่อนหรือหลังกันเท่านั้น เวลาใช้ชีวิตอยู่ ขอเชิญชวนพี่น้องทั้งหลาย ให้ระลึกถึงศีลถึงธรรมเข้าสู่ใจบ้างพอประมาณ

ถ้าไม่ได้มาก ถ้าจิตใจมีความฝักใฝ่ใครต่ออรรถต่อธรรมไปตลอด นั้นเป็นความรื่นเริงไปเรื่อย ๆ มีชีวิตอยู่ก็รื่นเริงกับอรรถกับธรรมภายในใจ ตายไปแล้วก็สุดดีเป็นที่หวัง

คนใจบุญสุนทาน ไม่เคยปรากฏว่าไปตกนรกหมกไหม้ หรืออเวจีหลุมไหนไม่เคยมีธรรมของพระพุทธเจ้าท่านไม่เคยแสดงไว้ เพราะไม่มี ท่านไม่อุทิศแสดงธรรม เอาสิ่งไม่มีมาแสดง สัตว์โลกจมอยู่ด้วยกองทุกข์ ท่านก็บอกว่าจมอยู่ด้วยกองทุกข์ ผู้มีความเฉลียวฉลาดบำเพ็ญตัวให้เป็นประโยชน์ เวลามีสชีวิตอยู่ทั้งทางโลก ก็ช่วยโลกช่วยสงสารตามกำลังของตน ทั้งฝ่ายธรรมก็สนใจใคร่อรรถใคร่ธรรม ระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่เอกอุ ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนแล้ว น้อมเข้ามาสู่ใจ ประหนึ่งว่าเราตามเสด็จพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ตลอดเวลาที่เราระลึกถึงท่าน ชีวิตจิตใจความระลึกของเราอันนี้เป็นมงคล มหามงคลแก่เรา ขอให้น้อมเข้ามาระลึกถึงบ้าง อย่าระลึกตั้งแต่เรื่องความเพลิดเพลินเพลินรื่นเริงบันเทิง

โลกเขาตายเคลื่อน ไปที่ไหนมีแต่เรื่องเกิดเรื่องตาย แต่เราจะอยู่ค้ำฟ้าคนเดียวนี้ มันหลงตัวลืมหูลืมตาจนเกินไป ตายแล้วจะเสียท่า เวลานี้เตือนให้พี่น้องทั้งหลายได้รับทราบเสียวันนี้เป็นวันสักขีพยานที่จะได้เผาศพเผาเมรุกัน ก็เห็นอยู่ต่อหน้าต่อตาไม่ได้โกหกกัน เราทั้งหมดที่อยู่ที่นี่ หรือที่อื่นที่ใด ไม่มียกเว้นแม้แต่รายเดียวที่จะไม่เป็นอย่างนี้ แต่สัตว์ทั้งหลายเขาไม่รู้เนื้อรู้ตัว มนุษย์เรานี้เป็นสัตว์ฉลาด ควรจะรู้เนื้อรู้ตัว ระลึกในสิ่งที่ป็นสาระและอสาระเข้ามาสู่ใจ คัดเลือกสิ่งที่เป็นสาระเข้าสู่ใจ ปิดสิ่งที่ไม่ดีงามทั้งหลายออกจากใจ ระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่เลิศเลอ

ในโลกนี้ไม่มีสิ่งใดเลิศเลอยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ถ้าใครมีธรรมประเภทนี้ พุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ อยู่ภายในใจนั้น คนนั้นแม้จะทุกข์จนชั้นแค้นหัวใจไม่ได้ทุกข์ สมบูรณ์พูนผลไปด้วยอรรถด้วยธรรม ไปด้วยความสุขความเจริญ ความอบอุ่น ทั้งมีชีวิตอยู่และตายไป ไม่ใช่เป็นคนอาภัพ ยิ่งเป็นคนมั่งมีศรีสุข เงินทองข้าวของกองเป็นล้าน ๆ เท่าภูเขา แต่ไม่มีศีลธรรมภายในใจเลย คนนี้สู้คนจน ๆ แต่มีธรรมในใจไม่ได้ ท่านทั้งหลายจะเอาส่วนไหน ให้ท่านเลือกเสียตั้งแต่บัดนี้ ตายไปแล้วจะไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว

สมบัติเงินทองข้าวของ เป็นเพียงเครื่องอาศัยในเวลามีชีวิตอยู่เท่านั้น พอลมหายใจขาดเท่านั้น สกปรกกายของเราก็ขาดกรรมสิทธิ์ สมบัติเงินทองข้าวของมากน้อยก็ขาดกรรมสิทธิ์ไปเช่นเดียวกันหมด สิ่งที่ติดเนื้อติดตัว คือใจของเราซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวไปนั้นก็คือบุญและบาป คำว่าบาปนี้ใครเป็นคนสั่งสอนไว้ คนตาบอดหูหนวก คนโง่เขลาเบาปัญญา

ไม่สามารถมาเป็นศาสนานำธรรมมาสอนโลกได้ ก็คือพระพุทธเจ้าผู้เฉลียวฉลาด จอมปราชญ์นั่นเอง มาสอนโลก ท่านสอนว่าบาปมี บาปนั้นทำความเดือดร้อนแก่ผู้ทำบาป บุญมี บุญทำความอบอุ่นเอ็นใจให้แก่ผู้สร้างบุญสร้างกุศล ให้พากันคัดเลือกเสีย ตั้งแต่บัดนี้ที่ยังไม่ตาย เวลาตายไปแล้ว นิมนต์พระมาที่วัด มา กุสลา ธมฺมา กุสลา ธมฺมา ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ถ้าเจ้าของไม่สร้างกุสลา คือบุญกุศลเสียตั้งแต่บัดนี้

อันนี้ตายแล้วไปนิมนต์พระมากุสลา มันไม่เกิดประโยชน์ หากจะเกิดประโยชน์แล้ว ศาสนาก็ไม่มี บวชหลวงตาไว้สัก ๒-๓ องค์ ไว้ในบ้านหนึ่งๆ เพื่อมากุสลา ธมฺมา เขาจะสร้างบาปสร้างกรรมขนาดไหนก็ตาม มีผู้ยืนยันรับรองเขาแล้ว คือหลวงตาที่บวชไว้ประจำบ้านนั้นๆ ท่านจะมากุสลาโยนขึ้นสวรรค์นิพพานไปเอง ไม่ต้องสร้างคุณงามความดีให้เสียเวลา เวลา ลำบากเปล่าและสิ้นเปลืองไปเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร แต่นี่มันไม่เป็นเช่นนั้น บุญเป็นบุญ บาปเป็นบาป ให้พากันเชื่อบาป

คำว่าบาปนี้ ไม่ใช่คนโง่เขลาเบาปัญญา มาสอนไว้ ศาสดาองค์เอกคือพุทธศาสนาของเรา นี้ ออกจากพระพุทธเจ้าผู้สิ้นกิเลสแล้ว เป็นโลกวิทู รู้แจ้งทั้งโลกนอกโลกใน ตลอดทั่วถึง เทวบุตร เทวดา อินทร์พรหม ถึงนิพพาน ย้อนลงไปถึงเปรตถึงผีนรกอเวจี ไม่มีใครจะรู้แม่นยำยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า ท่านนำธรรมที่ท่านทรงรู้ทรงเห็นแล้วนี้มาสอนพวกเราผู้ตาบอดหูหนวก ให้พากันฟังเสียงท่านบ้าง ถ้าฟังเสียงท่านแล้ว ให้พยายามบิ๊กบีนตามท่าน ว่าบาปมี ให้ระวังบาป

เจ้าของนั้นแหละเป็นตัวคึกตัวคะนอง ชอบทำบาป ครั้นเวลาทำลงไปแล้ว ความทุกข์ซึ่งเป็นผลของบาปจะมาหาผู้ทำ จะไม่ไปอยู่ที่ใด ไม่ใช่เจ้าของของเขา เจ้าของของบาปก็คือผู้ทำบาป เจ้าของของบุญก็คือผู้ทำบุญ จะเข้ามาสู่เจ้าของนี้แหละ พาเป็นพาตายก็คือบุญและบาปนี้ ถ้าบาปแล้ว ดิ่งลงๆ โดยถ่ายเดียว ใครอยากไปรับความทุกข์ความทรมาน แม้แต่เป็นสัตว์เดรัจฉานก็ไม่อยากเป็น รักเรื่องรักสัตว์นั้นนะ เช่น เราเลี้ยงไว้ในบ้านในเรือนของเรา เมืองไทยของเราหรือเมืองไหนๆ ก็ชอบเลี้ยงสัตว์ไว้ดูเล่น รักหมาเป็นต้น แต่เวลาถามอยากเป็นหมาตัวนี้ไหม ไม่อยากเป็นด้วยกัน แต่รักเขา เป็นอย่างนั้นละเข้าใจไหม

ไม่มีภพใดชาติใดสักภพชาติมนุษย์ได้ มนุษย์นี้รู้ทั้งบุญทั้งบาปทุกสิ่งทุกอย่าง เรานั่งฟังอยู่เวลานี้ก็รู้อยู่ด้วยกัน ขอให้ฟังเสียงธรรมของพระพุทธเจ้าบ้าง อย่าฟังแต่เสียงกิเลสที่มันกล่อมตลอดเวลาให้เคลิ้มหลับไปๆ ด้วยความมืดบอด จะหาความสุขความเจริญแก่ตัวเองไม่ได้ เวลาตายไปแล้วจะจมๆ เพราะความคึกความคะนอง ในการสร้างบาปสร้างกรรมของตนนั้นแหละ ให้พากันสร้างบุญสร้างกุศล

วันหนึ่งคืนหนึ่งตั้งแต่เราเกิดมานี้ ก็ปีก็เดือนแต่ละคนๆ มาจนกระทั่งบัดนี้ อายุเท่าไร เราเคยสร้างบาปมากน้อยเพียงไร จตทะเบียนไม่ทัน บัญชีไม่ทัน มีแต่บาปเต็มตัว มองเห็นกันเห็นตั้งแต่บาปเต็มตัวๆ หัวคนไม่เห็น เพราะหัวก็หัวบาปเสีย ที่ไหนก็มีแต่บาปเต็มตัว ตายแล้วจมลงในนรก เราอยากเป็นอย่างนั้นหรือ ถ้าไม่อยากเป็นอย่างนั้น ให้ฟังเสียงศาสดาองค์เอก คือพระพุทธเจ้าไม่เคยโกหกใคร ว่าบาปมี บาปทำความเดือดร้อนแก่ผู้ทำ ให้พากันพยายามละ บุญมีขอให้พากันชวนชวาย สร้างบุญสร้างกุศล อย่ายู่งเปล่าๆ กินเปล่าๆ นอนเปล่าๆ ได้มาใช้สอยด้วยความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ให้แบ่งกินแบ่งทาน

แบ่งกินก็คือเพื่อธาตุเพื่อชั้นของเรา แบ่งทานก็เพื่อจิตใจของเรา เราสละทานลงไปแล้ว ใจเราได้สร้างบุญสร้างกุศล ผลความดีทั้งหลายจะไหลเข้าสู่ใจ เวลาตายไปแล้ว ผลบุญนี้แหละจะเป็นผู้สนับสนุนจิตใจของเรา ให้ไปเกิดในสถานที่ที่ดีคติที่เหมาะสม ตั้งแต่มนุษย์ผู้มีฤทธาศักดานุภาพมีอำนาจวาสนา ขึ้นไปถึงเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม เมื่อบุญกุศลเต็มที่แล้ว ถึงนิพพานได้ก็คือบุญคือกุศล

อย่าพากันชี้เกี้ยวชี้คร้าน อย่าพากันอ่อนแอท้อแท้ ในการสร้างบุญสร้างกุศล ให้เชื่อพระพุทธเจ้า ศาสดาองค์เอกนี้มีเพียงพระองค์เดียวที่สอนอย่างแม่นยำ เรียกว่า สุวักขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้วดีแล้ว ไม่มีที่จะได้เพิ่มเติมหรือตัดออก เป็นความถูกต้องแม่นยำพอดิบพอดี ได้แก่คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ว่าบาปมี มีจริง ๆ บุญมี มีจริง ๆ นรกมี นรกก็หลุมมีจริง ๆ ตามพระพุทธเจ้า ทรงรู้ทรงเห็นด้วยพระญาณหยั่งทราบแล้วมาสอนโลก สวรรค์มีก็ขึ้น ตั้งแต่มนุษย์เราก็เห็นกันอยู่ที่นี่ พระพุทธเจ้าก็ว่าแดนมนุษย์ เราเป็นมนุษย์ เราทำไมจะไม่เห็นตัวเองว่าเป็นมนุษย์ พระพุทธเจ้าสอนก็สอนถูกต้อง จากนั้นก็พวกเทวบุตร เทวดา อินทร์พรหม ทรงรู้ทรงเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วมาสอนพวกเรา

เหตุผลของสิ่งเหล่านี้เป็นมาจากอะไร คนทำบาปต้องตกไปในทางที่ต่ำ สิ่งใดที่ไม่พึงปรารถนามักจะเกิดจะพบจะเห็นในสิ่งเหล่านั้น สิ่งที่ไม่พึงปรารถนาแต่ชี้เกี้ยวชี้คร้าน สร้างความดีให้สมความปรารถนา ไม่ทำกัน นี่ละโลกจึงมีแต่ความผิดหวัง ๆ ใครก็อยากให้สมหวังทุกคน เกิดมาในโลกนี้เสาะแสวงหาตั้งแต่ความดีความดี ขอตั้งแต่ความสุขความเจริญ ครั้นเวลาได้มามีแต่ความผิดหวัง ๆ บางรายนอนไม่หลับ มือเกยหน้าผาก นอนไม่หลับ แล้วหนักเข้าไปกว่านั้น เป็นบ้าก็มี เพราะความคิดมาก อยากได้ให้สมใจ แต่มันไม่สมใจ เพราะการกระทำของตัวมันขัดแย้งกันกับความมุ่งหวังที่ให้มีความสุข แต่ไปทำ

ความทุกข์ขึ้นมาเสีย ความทุกข์ก็มาขัดแย้งทางเดินเพื่อความสุข เลยไปไม่ได้ให้พากันคิดเสียตั้งแต่บัดนี้ ตายแล้วจึงนิมนต์พระมากุสลา ธมฺมา ไม่เกิดประโยชน์

พระท่านสอนคนเป็นๆ นี้แหละ เราผู้ฟังก็นั่งฟังอยู่ด้วยกัน ให้ต่างคนต่างฟัง ผู้เทศน์ก็ตั้งหน้าตั้งตาเทศน์ อย่างหลงตาเทศน์อยู่เวลานี้ เอาอรรถเอาธรรมมาเทศน์ เป็นภาษาธรรมล้วนๆ ตรงไปตรงมา ไม่มีอ้อมค้อม ไม่มีลูบหน้าปะจมูก นั่นไม่ใช่ภาษาธรรม ภาษาของกิเลส ปลิ้นปล้อนหลอกลวงตมฺตุน ประจบประแจงเลียแข้งเลียขา นั่นเป็นภาษาของกิเลส ภาษาของธรรม ดีบอกว่ดี ชั่วบอกว่ชั่ว ผิดบอกว่ผิด ถูกบอกว่ถูก นรกบอกว่ นรก สวรรค์นิพพานบอกสวรรค์นิพพาน ท่านสอนไว้ให้เราละเราบำเพ็ญ ในสิ่งที่ควรละ และสิ่งที่ควรบำเพ็ญ อย่าตายใจ

เวลานี้จิตใจมนุษย์เรานี้ซึ่งเป็นชาวพุทธ รู้สึกว่าหนามากเข้าทุกวันๆ ชวนไปวัด เหมือนจะถูกโยนลงไปในรก ร้องแห้งๆ เหมือนจูงหมาใส่ฝนนั่นแหละ เคยเห็นไหมเวลาฝนตกจ๊ากๆ จูงหมาออกไป มันร้องแห้งๆ ไหม ถ้าไม่ร้องแห้งๆ ก็แสดงว่าผู้พูดนี้ผิดไป หมายถึงๆ ยังสบายอยู่ สบายหมาบางตัวที่มันร้อนๆ มันโดดลงอ่างน้ำ มี เราไม่ว่าตัว เช่นนั้น ตัวที่รังเกียจน้ำ ไปจุ่มมันใส่ น้ำ มันร้องแห้งๆ อันนี้จูงไปวัดไปวา ไปหาศีลาธรรม ร้องแห้งๆ ขึ้นมาทุกคน อยากจะว่าทุกคน วันนี้ติดธุระงานนั้นยุ่ง งานนี้ยุ่ง ถ้าจะชวนไปวัด มีแต่ยุ่งเต็มตัว ถ้าจะชวนลงไปแห้วไปบ่อ ตกนรกอเวจีทั้งเป็นนี้ มีสิบขาอยากได้สิบขา ยี่สิบขามันไปด้วยกัน เหมือนขาบุงก็เพราะอยากไป นี่ละสิ่งที่มันไม่สมหวัง เพราะมันขัดต่อหลักความจริงที่เราทำอยู่ทุกวันนี้

ให้ตัดแปลงแก้ไขจิตใจของเราด้วยอรรถด้วยธรรม ธรรมไม่เคยพาใครให้ผิดหวังสอนคนให้ถูกต้องแม่นยำไปตามอรรถตามธรรม มีความสุขความเจริญ ส่วนกิเลส หลอกลวงตมฺตุน ให้ติดแต่ความทุกข์ความลำบาก จนตรอกตัวเองนั่นแหละ ให้พากันจดจำเอาเสียในวันนี้ หลวงตาพูดตามอรรถตามธรรม การปฏิบัติมาก็ปฏิบัติตามอรรถตามธรรมอย่างตรงไปตรงมา สิ่งใดที่ผิดขัดต่ออรรถต่อธรรม ปิดออกๆ ด้วยความพากเพียรทุกวิถีทางที่จะทำได้ สิ่งใดที่เป็นคุณเป็นประโยชน์แก้ไข สิ่งสมขึ้นมาๆ ความติงามก็พอกพูนขึ้นมาโดยลำดับ จนกระทั่งถึงจิตใจหาความสงสัยไม่ได้แล้วในโลกนี้ เมื่อหาความสงสัยไม่ได้แล้ว จะไปสงสัยโลกไหนล่ะ หัวใจเจ้าของก็หายสงสัยแล้ว ดูที่ไหนมันเป็นยังงี้ก็รู้ตามความสัตย์ความจริง แต่เจ้าของไม่ได้ไม่เสียกับเขา เราก็ไม่เป็นทุกข์

ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ เวลาจะหลับจะนอน อย่างน้อยขอให้ได้กราบพระเสียก่อน เสร็จแล้วก็ให้ภาวนา จะนั่งพับเพียบก็ได้ นั่งขัดสมาธิก็ได้ ถ้าอยากสะดวกสบาย

ตามนิสัยของคนชอบสบาย จะป็นขึ้นแก้อี้ ภาวนาก็ได้ก็ไม่ว่านะ ถ้าธรรมดาก็ต้องมีความเคารพในธรรม มีพิธีอันหนึ่งที่เป็นความสวยงามกับธรรม เช่น มีความเคารพ จะนั่งขัดสมาธิก็เป็นความเคารพประเภทหนึ่ง จะนั่งพับเพียบเป็นความเคารพประเภทหนึ่ง แล้วระลึกนึกน้อมถึงพระพุทธเจ้า เช่น พุทโธ ธัมโม สังโฆ ๓ บทนี้บทธิดบทยหนึ่ง เราชอบบทธิดก็นำธรรมบทนั้น เข้ามาบริกรรมจิตใจของเรา ให้ใจอยู่กับคำบริกรรม เช่น พุทโธ ๆ เป็นต้น สติติดแนบอยู่กับคำบริกรรมนั้น ไม่ให้คิดยุ่งเหยิงวุ่นวายไปทางอื่น ซึ่งเราเคยคิดมาตั้งแต่ตื่นนอน เราบังคับจิตใจเราเพียง ๕ นาที ไม่ให้คิดออกไปสิ่งภายนอก มันจะเป็นยังไง บังคับได้ จิตใจเป็นสิ่งที่ฝึกได้ บังคับได้ ไม่เช่นนั้นพระพุทธเจ้าไม่สอนโลก นี่ก็คือโลกนี้สอนได้ พระพุทธเจ้าจึงสอน ให้นำไปปฏิบัติตนเองบ้างนะ เกิดขึ้นมาก็จะตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร

ใจนี้เป็นนักท่องเที่ยว สิ่งที่จะติดใจไปนี่คือบาปกับบุญ อย่างอื่นอย่างใดไม่ติดสมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขา ดอกเตอร์ดอกแต่อะไร เรียนมาที่ไหนมันก็มีแต่ความเสกสรรปั้นยอดตามกิเลสพอใจเท่านั้น ครั้นตายไปแล้วมันก็เป็นกองกระดูกอยู่เหมือนกัน ถ้าไม่มีความดี ถ้ามีความดี เอ้า กองกระดูกเป็นกองกระดูก ทั้งเขาทั้งเราเหมือนกัน แต่กองบุญกองกุศลเต็มหัวใจ เราจะติดไปสู่สุคติโลกสวรรค์ ไม่ไปอื่น ถ้าคนสร้างแต่บาปหยาบแต่กรรม ก็จมลงไปนรก ให้พากันพิจารณาบ้างนะท่านทั้งหลาย

วันนี้มาปลงธรรมสังเวช คือจะเผาศพอาจารย์จินตนา ซึ่งเป็นผู้มีบุญมีคุณ เป็นคนใจบุญมาตั้งเดิมอยู่แล้ว ให้ถือเป็นคนดีตัวอย่าง ตายไปอย่างสุขใจ เราก็ให้นำธรรมนี้ไปเป็นคติเครื่องเตือนใจสอนเราที่ยังไม่ตาย ให้ระลึกพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ในคืนวันหนึ่ง ไม่ต่ำกว่า ๕ นาที ให้นั่งสงบใจ เอาพุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ มาเป็นคำบริกรรมแล้วมีสติติดอยู่กับใจ ห้ามไม่ให้คิดไปกับสิ่งใดทั้งหมดในเวลา ๕ นาที ใจจะสงบเย็น วันนี้ก็ทำ วันหน้าก็ทำ ใจจะสงบเย็นลงไปๆ เมื่อใจเย็นเสียอย่างเดียว โลกธาตุไม่มีความหมายมาเย็นอยู่ที่ใจนี้ทั้งหมด ถ้าใจร้อน ใจเป็นไฟเป็นไฟเสียอย่างเดียว โลกธาตุก็มาร้อนอยู่ที่หัวใจเรา

เราอย่าเข้าใจว่าโลกนี้กว้างแสนกว้าง มันกว้างมันแคบอยู่ที่หัวใจเรา ให้ปฏิบัติตนให้ถูกตามธรรมของพระพุทธเจ้า เราจะมีความสุขความเจริญต่อไป ให้ท่านทั้งหลายระลึกไว้ให้ดี วันนี้เป็นธรรมสอนโลก เรานำธรรมเป็นภาษาของธรรม มาสอนพี่น้องทั้งหลายอย่างตรงไปตรงมา แบบอ้อมค้อมไม่ใช่ธรรม แบบตรงไปตรงมานี้คือแบบของธรรม แก้กิเลส กิเลสตัวไหนมันเป็นภัย แก้ออก ๆ อันใดที่ตีสั่งสมขึ้นมา ๆ จะเป็นความสุขความ

เจริญแก่เรา กลับไปบ้านไปเรือนนี้ อย่าลืมเนื้อลืมตัว ให้ระลึกถึงบ้าง ใครได้ดูหัวใจตัวเอง บ้างไหมตั้งแต่ตื่นนอน หรือตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งบัดนี้ ดูหัวใจนี้มีธรรมไหม เช่น พุทโธ มี สักคำไหม อัมโม มีสักคำไหม สังโฆ มีสักคำไหม หรือมีแต่ความโลภ ความโกรธ ราคะ ตัณหาเต็มหัวใจ นี่ก็คือไฟทั้งกองเผาหัวใจ ตั้งแต่ตื่นถึงตาย กองไฟจะเป็นกองใหญ่โตเผา หัวใจ เรื่องสวรรค์นิพพานที่ท่านผู้ดีทั้งหลายไป ไม่มีความหมายสำหรับคนสั่งสมตั้งแต่ ความชั่ว จะจมอยู่ในนรกโดยถ่ายเดียว

ศาสดาองค์เอกไม่เคยหลอกหลวงใคร มีแต่เราหลอกหลวงเราเอง พระพุทธเจ้าสอนไว้ ตรงไหนไปลบ ว่าบาปมี ก็ลบไม่ให้มีบาป บุญมีก็ลบ ไม่ให้มีบุญ แล้วไม่สร้างบุญ ไม่ละ บาป สร้างแต่บาป ตายแล้วจม

ให้พากันจำเอานะ วันนี้แสดงธรรมเพียงเท่านี้ ขอฝากธรรมะไว้กับพี่น้องทั้งหลาย นำไปคิดไปอ่าน นี่เป็นภาษาธรรมะปา ที่นำมาสอนโลกอยู่เวลานี้ เอามาจากป่าจากเขา จาก ถ้ำเงื่อมผามาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย ขอให้ระลึกพระพุทธเจ้าตรัสรู้ในป่า สาวกทั้งหลาย ตรัสรู้ในป่าในเขา เป็นสรณ คัจฉามิ ของพวกเรา นี่ก็ธรรมมาจากป่าจากเขา มาสอนพี่น้อง ทั้งหลาย ควรจะเป็นที่ระลึกภายในจิตใจ ให้เป็นสิริมงคลในการมาในงานนี้บ้าง พอประมาณก็จะเป็นมงคล การแสดงธรรมเห็นว่าสมควรแก่กาลเวลาและธาตุชั้นนี้ ขอ ความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลาย โดยทั่วกันเทอญ.

พูดท้ายเทศน์

อาจารย์จินตนาใช้เวลามีชีวิตอยู่ เข้าออกวัดป่าตลอดมา เป็นลูกศิษย์วัดป่าบ้านตาด มาเสียชีวิตเสีย อาจารย์เป็นห่วงลูกศิษย์ คิดถึงลูกศิษย์ก็เลยมาเผาศพวันนี้ แล้วแผ่เมตตา ให้ลูกศิษย์คนนี้ไปสูงๆ ให้ไปสูงกว่าพวกที่นั่งอยู่นี้ เข้าใจไหม ให้อาจารย์จินตนา ลูกศิษย์ หลวงตาบัวนี้ ไปสูงกว่าพวกนี้ที่มันขี้เกียจภาวนา เข้าใจหรือ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz